

които засвидѣтелствуваха противъ тѣхъ за да ги обърнатъ къмъ тебе, и направиха голѣми прогнѣвания. (27) Заради това ги прѣдаде ти въ ржката на утѣснителитѣ имъ, които ги утѣсниха; и въ врѣмето на утѣсненіето си викахъ къмъ тебе; и ти послуша отъ небото, и споредъ многото твои щедроти адеде имъ ти избавители, та ги избавиха отъ ржката на оутѣзи които ги утѣсниха. (28) Но като се успокоиха, Чобрихъ се за да правятъ зло прѣдъ тебе; заради това ги остави ти въ ржката на враговетъ имъ, та ги завладѣхъ; но когато се обрнѣхъ та викахъ къмъ тебе, ти ги послуша отъ небото, и много пати ги избави ти споредъ щедротитѣ си; (29) и засвидѣтелствува ти противъ тѣхъ за да ги обърнешъ въ законѣтъ си; но тѣ не възгордѣхъ и не послушахъ твоитѣ заповѣди, но съгрѣшихъ въ сѣдбѣтъ ти, (което ако върши пѣкво ще живѣе чрѣвъ тѣхъ,) и дадохъ непокорливо рамо, и ожесточихъ вратитѣ си та не чухъ. (30) Но и много години ги търпѣ ти, и засвидѣтелствува противъ тѣхъ чрѣвъ Духътъ си чрѣвъ пророцитѣ си; но не дадохъ слушание; заради това ги прѣдаде ти въ ржката на людетѣ на земитѣ. (31) Но заради многото твои щедроти не ги направи да се довършатъ, нито ги остави; защото си Богъ щедръ и милостивъ. (32) Сега проче, Боже нашъ, великий, вѣршкий, и страшний Боже който пазитъ завѣтътъ и милостѣта, да се не вмени малко прѣдъ тебе всичкото злострадание което намѣри насъ, царнетъ ни, князоветъ ни, и священницитъ ни, и пророцитѣ ни, и отцитѣ ни, и всѣхитѣ твои людеже жотъ днѣтъ на Асирійскитѣ царие до този день. (33) Истина си праведенъ въ всичко което дойде върхъ насъ; защото ти направи истина, а ний направихми нечестие. (34) И

царнетъ ни, князоветъ ни, священницитъ ни, отцитѣ ни не упазихъ законѣтъ ти, и не дадохъ внимание на твоитѣ заповѣди и на свидѣтелствата ти съ които си засвидѣтелствувалъ противъ тѣхъ. (35) Защото тѣ въ царството си, и въ голѣмата твоя благодѣть която имъ даде ти, и въ широката и тлѣстата земя която даде ти прѣдъ тѣхъ не те послужихъ, нито се обърнахъ потъ лукавитѣ си дѣла. (36) Ето, драби сми този день; и въ земята която даде ти на отцитѣ ни за да ядатъ плодѣтъ ѝ и добритѣ ѝ пѣща, ето, раби сми върху нея. (37) И тя е дава голѣмо изобилие на царнетъ които тури ти върху насъ за грѣховетъ ни; и ядаха надъ тѣлата ни и надъ скотоветъ ни споредъ щѣбиято си; и ний сми въ голѣмо утѣснение.

(38) За всичко това ний направимъ завѣтъ вѣренъ, и пишемъ, и ударимъ си печатитѣ князоветъ ни, Левититѣ ни, и священницитъ ни.

ГЛАВА 10.

А тѣзи които ударихъ печати бѣха: Неемия управителъ Ахазиевѣтъ снитъ, и Седекия, (2) Серая, Азария, Иеремия, (3) Пасхоръ, Амария, Мелхия, (4) Хаттустъ, Севанія, Малухъ, (5) Харимъ, Мермотъ, Авдия, (6) Даниилъ, Ганнатонъ, Варухъ, (7) Месуламъ, Авия, Миаминъ, (8) Маазия, Велмъ, Семая; тѣ бѣха священници. (9) А Левити: Исусъ Азаниевѣтъ снитъ, Вануй отъ Инадаовитѣ синове, Кадмиилъ. (10) И братията ний Севанія, Одия, Келита, Фелая, Ананъ, (11) Михай, Реовъ, Асавия, (12) Захуръ, Серевия, Севанія, (13) Одия, Ваний, Венину.

(14) Началници на людетѣ: Фаростъ, Фатъ-моавъ, Еламъ, Затту, Ваний, (15) Вунний, Азгадъ, Вивай, (16) Адония, Вагуй, А-

у Сжд. 2; 14; 3; 8, и дрг.
Псал. 106; 41, 42.
Псал. 106; 44.
Сжд. 2; 18; 3; 9.
Виж. Сжд. 3; 11, 12, 30.
4; 1. 5; 31. 6; 1.
Псал. 106; 43.
Ст. 16.
Лев. 18; 5. Иез.
20; 11. Рим. 10; 5.
Гал. 3; 12.

4 Цар. 17; 13.
2 Лѣт. 36; 15.
Иер. 7; 25. 25; 4.
Виж. Дѣян. 7; 51.
1 Пет. 1; 11.
2 Пет. 1; 21.
Иса. 5; 5. 42; 24.
Иер. 4; 27. 5; 10, 18.
Ст. 17.
Исх. 34; 6, 7. Гл.
1; 5.

4 Цар. 17; 3.
Псал. 119; 137.
Дан. 9; 14.
Псал. 106; 6.
9; 5, 6, 8.
Ст. 25.
Ст. 25.
Ст. 25.
Втор. 28; 47.
Втор. 28; 48.
Езд. 9; 9.
Втор. 28; 33, 51.

Втор. 28; 48.
4 Цар. 23; 3.
2 Лѣт. 29; 10.
Езд. 10; 3.
Гл. 10; 1.
Гл. 8; 9.
Гл. 1; 1.
Виж. Гл. 12; 1—21.
Виж. Езд. 2; 3, и дрг.
Гл. 7; 8, и дрг.